

Fegyelmezettebb munka — magasabb életszínvonal*

Ezekben a napokban zárul le öt éves tervünk első feléve. Nem kis eredményekkel: már az első négy hónapban kerekén 11 százalékkal haladta meg ipari termelésünk a múlt év decemberit s különösen a nehézipar fejlődött egészségesen, amelynek áprilisi termelése a tavaly decemberének 116,2 százaléka emelkedett. Jelentősen túlteljesítette gyáriparunk az időközben felemelt termelési irányzatokat, államháztartásunk még többletet is tud felmutatni, jobban élünk, mint félfélvvel ezeltől. Mindez Pártunk győzelmeinek, szüntelen szervező, nevelő munkájának, a szovjet nép baráti segítségének köszönhető. Sikereink nem utolsósorban dolgozóink többségének a munkához, a termeléshez, gyárhoz való új viszonyból fakadnak, abból az odaadással, öntudattal, fegyelmezett munkából, amellyel a terhet — saját tervünket — végrehajtották.

Eredményeinket azonban csak úgy növelhetjük, ha kemény harcot vívunk minden olyan jelenséggel szemben, amely termelésünk útjában áll. Ma ez az akadály: elsősorban a munkafegyelem lazasága.

A munkafegyelem lényegében a munkához való viszony kérdése s éppen ezért az adott társadalomnak megfelelően változik. A kapitalizmusban az éhség és az államhatalom kényszerével tartja fenn a tőkés a munkafegyelmet, amely súlyos, elviselhetetlen terhet jelent a munkás részére, hiszen a fegyelmezett munka nem a munkás jólétét, hanem a tőkés profitját emeli. A munkás saját osztálya, saját maga érdekei ellen vét a kapitalizmusban, ha fegyelmezett termel.

Munkafegyelemre a szocializmusban is szükség van, sőt még erősebbre, mint a kapitalizmusban. De ez másfajta fegyelem. „A társadalmi munka kommunista szervezete, amely felé az első lépés a szocializmus — tanítja Lenin, — magának a dolgozóknak szabad és tudatos fegyelmeztetésre támaszkodik.” Ennek a magasabbrendű, öntudatos fegyelemnek az a felismerés a forrása, hogy magunknak termelünk, hogy a fegyelmezett munka saját árunk s fordítva: a szilárd munkafegyelem, a társadalmi termelés, tervgazdálkodásunkat segíti s hasznára van — közvetlenül és közvetve — az egyes munkásnak is.

Ez az újfajta szocialista munkafegyelem persze nem önmagától jön létre, nem „a szűzanya parancsára” születik meg. Napról-napra tanulni vagyunk annak, hogyan harcol Pártunk azért, hogy a dolgozók gondolkodásából kiűzze a kapitalizmusból ránkmaradt önzést, haszonszűzést, fegyelmezetlenséget, hanyagságot, a munka iránti nemtörődomséget s hogy helyébe az öntudatra alapozott munkafegyelmet ültesse. Ez a harc nehéz és hosszadalmas, hiszen az új társadalom születése után nem tűnik el azonnal a régi, nem szilárdul meg rögtön az új. Így van ez ma nálunk is: még nem szabadult meg minden munkás a „kicsikarni és továbbállni” kapitalista módra való gondolkodástól, még nem vált minden egyes munkás vérvé a szocialista munkafegyelem.

Erthető hát, ha ma az ellenség támadásának egyik legfőbb pontja a szocialista munkafegyelem megbontása. Az ellenség jól tudja: egész termelésünk alapja az öntudatra épülő fegyelmezett munka. A mi szocialista termelésünket nem utolsó sorban az különbözteti meg a kapitalista termeléstől, hogy a dolgozók tömegeinek lelkes aktivitására, öntevékenységére, alkotó munkájára épít, ezt a hatalmas erőt mozgósítja a termelési fegyelmének érdekében.

A termelési fegyelmének kérdésére pedig legfontosabb kérdés a szocializmus építésének, győzelmének szempontjából. Magasabb termelési fegyelmével győzött a kapitalizmus a hűbéri társadalom felett s — Lenin, Sztálin arra tanítanak bennünket — a szocializmust sem lehet jelszavakkal győzelemre vinni, csak a kapitalizmusnál magasabb munkatermelékenységével. Ezért támadja ma tudatosan az ellenség termelésünket, tervgazdaságunk egyik alapját, a szocialista munkafegyelmet.

Az üzemekben a főellenség: a jobboldali szociáldemokraták. Ezeknek a munkásároknak „régibűneit a népi demokrácia eddig nem kérte számon... emiatt felbátorodtak s most, mikor az imperialista háborús gyujtogatók hangosabban csörtetik kardjukat, újra mozgolódnak” — mondotta Rákosi elvtárs. A Horthy-fasizmusban az volt a szerepük, hogy rágalommal, mocskolással, elárulással és kiszolgáltatással a fasizmusnak a legöntudatosabb forradalmi munkásokat, a kommunisztákat, hogy a Szovjet-

unió ellen fordítsák a munkásságot. Ma ők azok, akik lazítják a fegyelmet, növelik a selejtet, akik behálózják egyes öntudatlan munkásokat, hogy bércsalást, normalizálást kövessenek el. A Győrtől leplezett jobboldali szociáldemokrata banda példája is bizonyítja ezt. Az ellenséges elemek, a jobboldali szociáldemokraták és a munkafegyelem, a munkaverseny ellen prédikáló klerikális reakció „az elmaradókra, dohogókra, önzőkre, butákra és naplopókra veszik az irányt” igyekeznek a maguk aljas céljai érdekében életben tartani, sőt erősíteni mindent, a kapitalizmusból ránk maradt hagyományt, szokást, babonát, előítéletet, önzést. Ezért a fegyelmezett munka mögött mindig meg kell keresni a felbujtót, az ellenség kezét, le kell leplezni és eltávolítani üzemünkben az aktívan ellenséges jobboldali szociáldemokrata elemeket. Az üzem, a termelés ma az osztályharc csatateré. Napról-napra megütöközünk az ellenséggel, melyet Pártunk győzelmei a legális és illegális hadállások egész sorából már kivetettek s amely most a munkafegyelem züllesztésével próbálja akadályozni a szocialista építésünket.

A munkafegyelem lazasága ma elsősorban a tömeges bér-, normál- és táppénzesalásokban jelentkezik. Ez az a pont, ahol az ellenség leginkább tud építeni az elmaradottságra, az önzésre, ahol a „gyomor-ra” tud apellálni. A kevésbé öntudatos dolgozók könnyen hajlamosak arra, hogy szem elől tévesztik: nagyobb jólétet biztosítani csak szocialista iparunk fejlesztésével, a termelési fegyelmével növelésével lehet. A magasabb termelési fegyelmével emeli a jólétet, mert a szocialista bérezés elve szerint, aki több, jobb és szakképzetesebb munkát végez, annak magasabb kereset jár. Közvetve pedig azért növeli az életszínvonalat, mert csökkent a munkaadó és ezzel megnyitja az árleszállítások útját. A kisebb önköltség lehetővé teszi azt is, hogy az állam hatalmas összegeket halmozzon fel — gondoljunk csak a 900 millió forintra, — amelyekből új gyárakat, gépeket, iskolákat és játszótereket építhet.

A termelési fegyelmének emelkedése azonban csak akkor vonja maga után az önköltség esekkenését, ha gyorsabb ütemben emelkedik, mint ahogyan a bérek nőnek. A bérek és termelési fegyelmének a 100 forint kifizetett munkabérré eső termelési érték alakulásáig járjuk. Nálunk tavaly decembertől ápriliséig 100-ról 97,9 százalékra csökkent ez a mutatószám. Ez más szóval azt jelenti, hogy egy árucikkért fokozatosan több bért fizetünk ki, mint amennyivel többet termeltünk belőle. Minthogy pedig a bér az önköltség legfontosabb része — ezáltal emelkedik az önköltség, akadályba ütközik az árleszállítás, csökken a szocialista felhalmozás, megrehezu a szocializmus építése.

Mindennek elsősorban a tömegessé vált bércsalások, normalizálások az okai. A bércsalók, normalizálók többszeresítést mögött nem áll megfelelő mennyiségű megoldozott munka, a bércsalók, normalizálók a közösség pénzéből lopnak, megdézsmálják azt a vagyonot, amely mindnyájunk felemelkedését van hivatva elősegíteni. A bércsalóknak, normalizálóknak „köszönhetjük” elsősorban, hogy fogyasztási láz harapózatot el, hogy fennáll annak a veszélye: ha nem tartanánk mértéket, „öt éves tervünk gyarait, üzemait és kultúrházait már az idén csemegevaj és kenyérsült formájában elfogyasztanánk” — ahogyan Rákosi elvtárs mondotta. Emellett a bércsalók az üzem is hatalmas kárt okoznak, hogy elkeserítik az öntudatos, becsületesen dolgozó munkásokat s ezzel akadályozzák a termelési fegyelmének emelkedését, a magasabb teljesítményekre való törekvést.

A bércsalások tömegessé válását elősegítette a rossz bérezési rendszer, amelynek igazságtalanságát, bonyolultságát most számoljuk fel a darabbérezés bevezetésével s elölegeztette a normák lazasága, elavultsága, amely fejlődésünk, termelésünk egyik kerékkötőjévé vált. A normák elavultsága megkönnyítette a tudatos ellenség és a hálójába került öntudatlan dolgozó számára a norma további fellazítását s homályba burkolta a bércsalást. Ma már az öntudatos munkások világosan látják, hogy ilyen féket sokáig nem tűrhetünk fejlődésünkben.

A bércsalások, normalizálások tömegessé azért is válhattak, mert üzemi vezetőink egy része, nem egy pártfunkcionárius, szakszervezeti vezető, gyárigazgató nem ismerte fel idejében: a jobboldali szociáldemokraták aknamunkájáról van szó. Sokan közülük bűnös hanyagsággal és felelőtlenséggel elnézték a csalásokat, nem egy esetben pedig maguk is segítettek azokat. Üzemi vezetőink egyrésze haj-

hászta a látszateredményeket, a „kiugrásokat”, a csalások fölötti munkahűvással akart népszerű „jóember” lenni. Az ellenség ügyét szolgálják azok az üzemi vezetők, akik nem folytatnak erőfeszéseket a munkafegyelem minden lazasága, a bércsalás és normalizálás minden megnyilvánulása ellen, akik takargatni igyekeznek — rosszul felfogott üzemi sovinizmusból, az egyéni felelőtlenség alól való kibújásból — a bér- és normacsálók.

A becsületes, öntudatos dolgozók egyre nagyobb számban lépnek fel keményen a dolgozó népkártevői ellen. Ennek számos jelét látjuk már: munkáslevek tömege követeli, hogy állítsák munkásbíró-ság elé a bércsalókat, a dolgozók lelkes helyeslése kísérte a salgótarjáni fasiszta bércsaló klikk eltávolítását, szaporodik az elvtársi bíróságok száma. De fokozni kell az üzemekben a felvilágosító munkát. „Olyan légkört kell teremtenünk az üzemekben, hogy azt, aki bér- vagy normacsálásra vetemedik, a dolgozók pellengérré állítsák és kivessék maguk közül” — mondotta Gerő elvtárs. A jóhiszemű, de a tőkés gondolkodás befolyásától meg nem szabadult munkást a politikai felvilágosítás eszközével kell kiragadni az ellenség kezei közül és megmagyarázni neki: az egyetlen út a még jobb élethez a tisztességes többtermelés s aki nem ezt az utat járja, az ellenséget segíti. Ugyanakkor szigorú fellépéssel kell megtörszünk az ellenséget s felszámolunk az ellenséges befolyást. A dolgozók összességének érdekei megkövetelik — s az öntudatos dolgozók maguk adnak sürgetően hangot kívánásuknak, — hogy a legkeményebb rendszabályokat fogantassuk azokkal szemben, akik a jó szóból nem akarnak érteni. Az ellenséggel, az amerikai imperializmus ügynökeivel, a jobboldali szociáldemokratákkal és a klerikális reakcióval pedig úgy kell elbánunk, ahogyan népünk ellenségeivel eddig is elbántunk.

Mindennek következetes végrehajtásában az orozslánrészt párt-szervezetainkre, elvtársainkra hárul. A kommuniszták, Pártunk tagjai felelősek elsősorban azért, hogy a bércsaló, fegyelmelazító ellenséget leplezzék, ha kell saját soraik között is. Ragadják ki jó népmunkával a megtévesztetteket az ellenség befolyása alól, ne hunyjanak szemet semmiféle visszaélés, csalás, norma- vagy fegyelmelazítás felett, hanem kíméletlenül, személyre és funkcióira való tekintet nélkül tárták azt fel. És mindenekelőtt a kommunisztákra hárul a példamutatás kötelessége. „Csak akkor változthatjuk meg az egész munkássztyálat, dolgozó népünk gondolkodását, magatartását a számunkra kívánatos értelemben, ha a kommuniszták előljárnak a termelésben, a fegyelmében, az áldozatkészségben, a harcban, a nehézségekkel és az osztályellenséggel szemben” — mondotta Gerő Ernő elvtárs.

A munkafegyelem nem öncél, hanem a termelési fegyelmének emelésének, a szocializmus építésének, életszínvonalunk növelésének eszköze. Fegyelmezettebb munkánkkal nemzeti függetlenségünket erősítjük, hozzájárulunk a Szovjetunió vezette nemzetközi békefront győztes harcához. Harcolni a jobb, szilárdabb munkafegyelmért annyit, mint elszánt küzdelmet folytatni a magasabbrendű, öntudatos szocialista munkafegyelem züllesztéséért, megbontásáért az imperialista-ügynök, munkásárolok jobboldali szociáldemokraták ellen, jobb életünkért, gyermekeink boldog jövőjéért, békéért, a szocializmusért. Ezt a harcot is Pártunk, a kommuniszták, Rákosi elvtárs vezetni győzelemre.

Szentsük körül a gabonakereszteket

A mezőgazdasági igazgatóság többszöri felhívására sem hajlandók sokan a keresztberakott gabonájukat körülszántani, hogy ezáltal tüzvédelmi szempontból biztonságosabbá és bűzakereszteket. Ismételt felhívja a mezőgazdasági igazgatóság Csongrád megye dolgozó parasztságát, hogy a keresztberakott gabonájukat azonnal szantsák körül. Nagy jelentősége van ennek különösen a mostani hőségben, mikor egy kis szikra is hatalmas tüzet okozhat, ha nem tesszük meg a kellő intézkedéseket.

Elsőnek lenni a sportban, elsőnek lenni a munkában! Ehhez segít az MKK-sportmozgalom!

A SZEGEDI ÚJÍTÓMOZGALOM eredményei, hiányosságai

„Az előttünk álló feladatok sikeres megvalósításának kulcsa: a Párt szervező, példamutató, nevelő, irányító szerepe és a tömegekkel való kapcsolatának további megerősítése. Ez utóbbinak mindenekelőtt a munkaverseny, a Szahánov- és az újítómozgalom további kiszélesítésében kell kifejezésre jutnia. Különösen ügyelnünk kell arra, hogy a munkaversenyben, a Szahánov-mozgalomban a nyár beálltával ne következzen be a hirtelen „aborkaszegés”, aminek bizonyos jelei máris tapasztalhatók.” Ezeket a szavakat Gerő elvtárs mondotta a Központi Vezetőség május 31-én tartott ülésén.

Ezek a szavak kimozdították

a szegedi újítómozgalom

már-már sárbaragadt szekerét is. A Központi Vezetőség üléséig szinte úgy látszott a helyzet a szegedi újítómozgalom területén, mintha már semmi tennivaló sem lenne, mintha újítóink már kifogytak volna az ötletekből. Elhangzott ugyan ismételt és ismételt, hogy „át kell vennünk a szovjet újítómozgalom tapasztalatait”... „a termelési fegyelmének érdekében hasznosítanunk kell a szovjet ipar kimeríthetetlen kincsébányáját”... és így tovább, de hosszú ideig igen komoly akadályt jelentett az, hogy újítóinknak nem áll rendelkezésükre a szovjet újítómozgalom kincsébányája, rendszerezve, szervezeten, komoly könyvtár formájában. A napi sajtó, vagy az „Újító Lapja” nyújtott ugyan ilyen irányban segítséget, de korántsem olyan formában és olyan változatos gazdag tartalommal, mint ahogy ma, amikor újítóinknak komoly, gazdaganyagú, jófelszerelt

műszaki könyvtár

áll rendelkezésükre. Korántsem jelenti ez azonban azt, hogy az újítómozgalom viszonylagos pangását csak a könyvtár hiánya idézte elő. Gyökerében ennél komolyabb ok volt: a kezdeményező erő hiánya. Ezen a téren hatalmas fordulatot eredményezett Gerő elvtárs beszéde. Eredményezte elsősorban azt, hogy a szegedi üzemekben is fokozottan tudatára ébredt mindenki az újítómozgalom felmérhetetlen jelentőségének. Eredményezte azt, hogy az újítómozgalom fellendítése érdekében verseny indult a szegedi üzemek között. A versenyt a Szegedi Paprikabeváltó Állami Telep indította el. „Nekünk az a feladatunk — írták versenyfelhívásukban —, hogy a Párt irányításával minden tudásunkat, erőn-

ket latbavetve harcoljunk az újítási mozgalom további sikereiről, eredményeiről.”

A versenyfelhívásnak széles visszhangja támadt. A szegedi üzemek egymásután jelentik be, hogy

csatlakoznak a versenyhez,

magukévá teszik annak célkitűzéseit. Pillanatnyilag úgy áll a helyzet, hogy a versenyt elfogadták: a Szegedi Pamutipari NV, a Szegedi Jutafonógyár, a Dohánygyár, a Villamos és Közlekedési Vállalatok szegedi igazgatósága, valamint az Orion börgyár. A Szegedi Pamutipari NV dolgozói például kibővítik és a saját üzemükre konkretizálják a verseny pontjait. Elhatározzák, hogy a mozgalom fellendítése érdekében hetenként látogatják a műszaki könyvtárat, hogy szak-képzésüket biztosítsák, újítási tapasztalatcserére látogatnak el a többi üzemekbe, havonta brosúrát készítenek, mely tartalmazza az üzem gazdasági és politikai eredményeit, valamint terveikben fokozottan szem előtt tartják a takarékoságot, selejtszűkítést, ami nagyban elősegíti majd az üzemben bevezetett

Korabelnyikova-mozgalom

Ugyanígy különböző ötleteket vet fel a verseny elfogadó másik három üzem válasza is. De mennyivel ötletdúsabb, nagyobb horderejű lenne ez a mozgalom, ha nemcsak ez az öt üzem csatlakozt volna a Paprikabeváltó versenyfelhívásához, hanem valamennyi szegedi üzem. Önként felmerül a kérdés: Miért nem csatlakoznak? A választ erre a kérdésre megkaptuk a legutóbb megtartott újítótervezésen, ahol az üzemek újítási felelősei kihozták, elmondották azokat a hibákat, amelyek gátolják az újítómozgalom határozott kibontakozását. Csak egy példa: Csónka László elvtárs a Magyar Kender újító felelőse maga is elismerte, hogy fiókjában több újítási javaslat fekszik átnezetlenül, csak azért, mert az üzem vezetősége „nem ér rá” vele megbeszélni ezeket a kérdéseket. Másik helyen az anyagi támogatást vonták meg az újítóktól s általános az a timent szegedi viszonylatban, hogy az újítási mozgalom és a vállalatvezetés között a kapcsolat nem mondható minden részletében kielégítőnek.

Ezen sürgősen változtatni kell, ha azt akarjuk, hogy a Gerő elvtárs beszéde óta mutakozó lendület ne szenvedjen törést. Változtatni kell, mert csakis a termelés megújításával, új módszerekkel dönthetjük meg az ósdi, elavult technikai normákat, amelyek még mindig fékezik fejlődésünket.

Kongresszusi beszámolót tartottak a szegedi ifju honvéd küldöttek

Vidáman dalolva érkeztek meg aratóbrigádjaik szombat délután Szegedre a környékbeli termelőcsoporthoz.

Csoportjaik a baktói „Alkotmány”, a kecskéstelepi „Táncsics III.”, az újszegedi „Haladás”, a tápéi „Ady Endre” és az algyői „Szabadság” termelőcsoporthoz látogattak meg, hogy segítséget nyújtsanak dolgozó parasztságunknak szocializmusért vívott harcában.

Itthon feldíszített udvar, ünneplés hangulat fogadott bennünket, ekkor tartottuk meg a DISZ kongresszuson járt honvédségi küldöttek beszámolóját. Ünneplésünket a világ dolgozóinak nagy vezére, Sztálin elvtárs és a Magyar Dolgozók Pártja és nagy vezére, Rákosi elvtárs iránti forró szeretet és hála jegyében tartottuk meg. Az ünnepségen osztották ki azokat a jutalmakat, amelyeket a DISZ megalakításá-

ért folyó munkaverseny során brigádjaik kiérdemelték.

Az ünnepély után a honvédség kulturcsoporthoz a szegedi Textil-kombinát kulturgárdájával együtt színes műsorral szórakoztatta a nagy számban megjelent dolgozókat.

A műsor után az üzemi dolgozók bensőséges hangulatban együtt maradtak honvédségünk tagjaival, ezzel is szorosabbra fűzték a kapcsolatokat dolgozó népünk és néphadseregünk között.

Bokrétás András

A pártépítés munkájának nélkülözhetetlen fegyvere

Pártmunkás

OLVASD

TERJESZD

* A július 2. és 8. közötti héten tartandó elméleti pártnapok anyagához.